

عنوان مقاله:

بررسی و نقد جایگاه معجزه و کرامات در کتاب موسوعه التاریخ الاسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه شیعه پژوهی، دوره 10، شماره 25 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

سید حسین خادمیان نوش آبادی - دانشجوی دکتری تاریخ اسلام، دانشکده تاریخ، دانشگاه ادیان و مذاهب قم، ایران

سید اکبر موسوی تبنانی - استادیار گروه تاریخ کلام، پژوهشگاه قرآن و حدیث، قم، ایران

محمد زارع بوشهری - استادیار دانشکده تاریخ، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

خلاصه مقاله:

سیره بعد از قرآن کریم مهم ترین جایگاه را دارد. با توجه به این جایگاه، تدوین سیره کاری بزرگ است و با لحاظ ممنوعیت بیش از یک قرن در نقل حدیث و سیره نگاری، نگارش آن با صرف نظر از صحیح و سقیم های موجود در کتب سیره، اهمیتی بسزا دارد. یکی از موضوعات مهم کتب سیره نقل معجزات و کرامات است که باید تحلیل و مشخص که آیا در تدوین سیره، معجزات و کرامات دارای جایگاه اساسی هستند یا موضوعی حاشیه ای به شمار می روند. این پژوهش به دنبال کشف و نقد این است که نویسنده موسوعه التاریخ الاسلامی چه جایگاهی برای معجزات و کرامات در کتاب های خود، به ویژه کتاب موسوعه، قائل بوده است. این پژوهش با روش توصیفی تحلیلی و جمع آوری اطلاعات به شیوه کتابخانه ای، با بررسی دیدگاه نویسنده کتاب به این نتیجه رسیده است که نویسنده کتاب موسوعه معجزات و کرامات را مبحثی حاشیه ای در سیره نگاری دانسته و معجزات اصیل را بسیار اندک آورده و توجه و تحقیق جامع و صحیحی درباره آن ارائه نداده است. این در حالی است که با نگرش به قرآن، منابع روایی و آثار دانشمندان امامیه و عامه معلوم می شود که معجزات و کرامات یکی از مباحث اصلی و مهم سیره و سیره نگاری است.

کلمات کلیدی:

معجزه، کرامات، سیره نگاری، موسوعه التاریخ الاسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1940790>

